

Mu isamaa, oled roheline mets,
kus kasvab kõva männipere.
Sa oksa käed mu ümber laotad
ja kaitsed nagu hea vaim.

Mu isamaa, oled valge rand.
Oma süles mind üles kasvatanud.
Kuigi viletsat vilja võid sa anda,
oled mind tugevaks kasvatanud.

Mu isamaa, oled meri nii sinine.
Sa oled mulle kui armas ema.
Võid ka võõrasema palet
mulle näidata, tood rasket karistust.

Mu isamaa, sa oled mind saatnud
käima sirget, ilusat teed.
Ja siis, kui teeline tunneb end väsinuna,
oma rüppe tagasi puhkama tood.